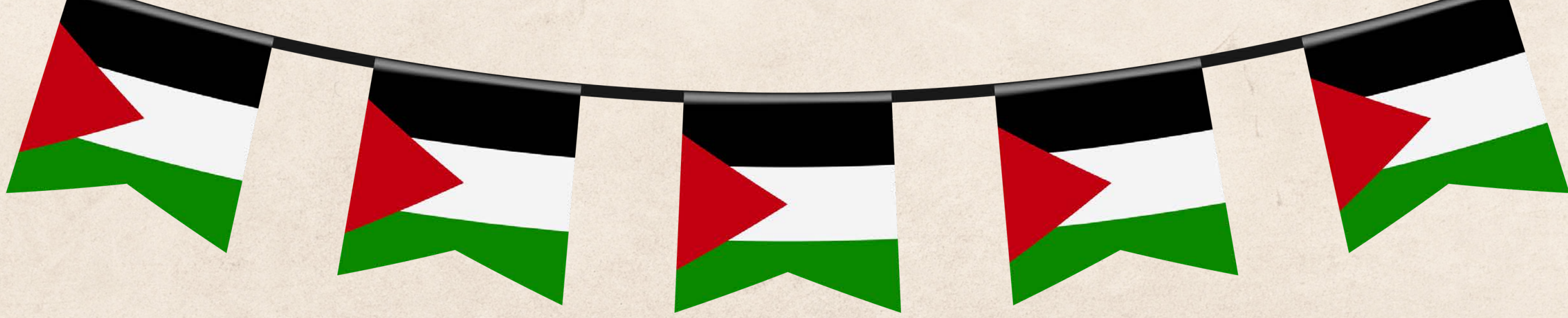
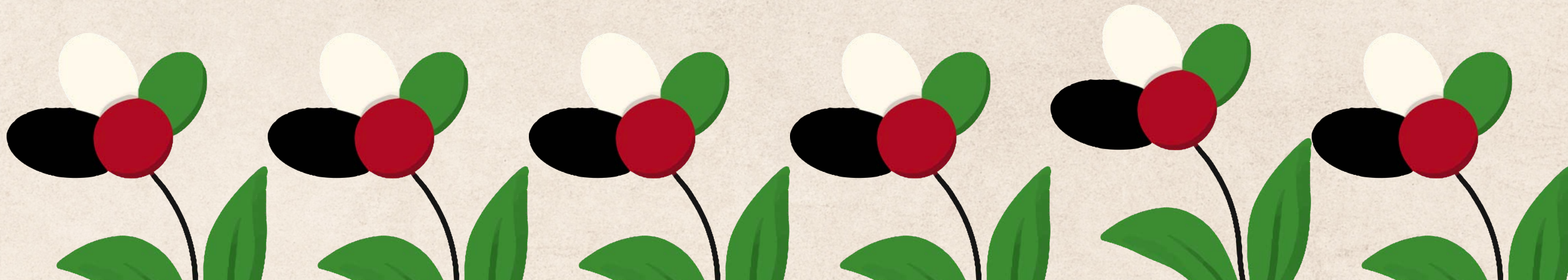

Bir Uçurtma

Şevval Tiryaki

Bir zamanlar, denizin mavisiyle gökyüzünün birleştği Gazze adında güzel bir şehirde, kocaman yürekli küçük bir çocuk yaşırdı. Adı Ali'ydi. Ali'nin en büyük eğlencesi, renkli kağıtlardan ve ince çitalardan uçurtmalar yapmaktı. En son yaptığı uçurtmasının rengârenk bir kuyruğu, kocaman gülen bir yüzü vardı. Bu uçurtmayla farklı bir bağ kurmuştu. Ali ipi eline alıp koşmaya başladığında, uçurtması rüzgârı kucaklar, bulutların arasına doğru yükselirdi.

Ali, çadırının önünde oturup ipi yavaşça gevşetirken uurtmasıyla konuşmayı çok severdi:

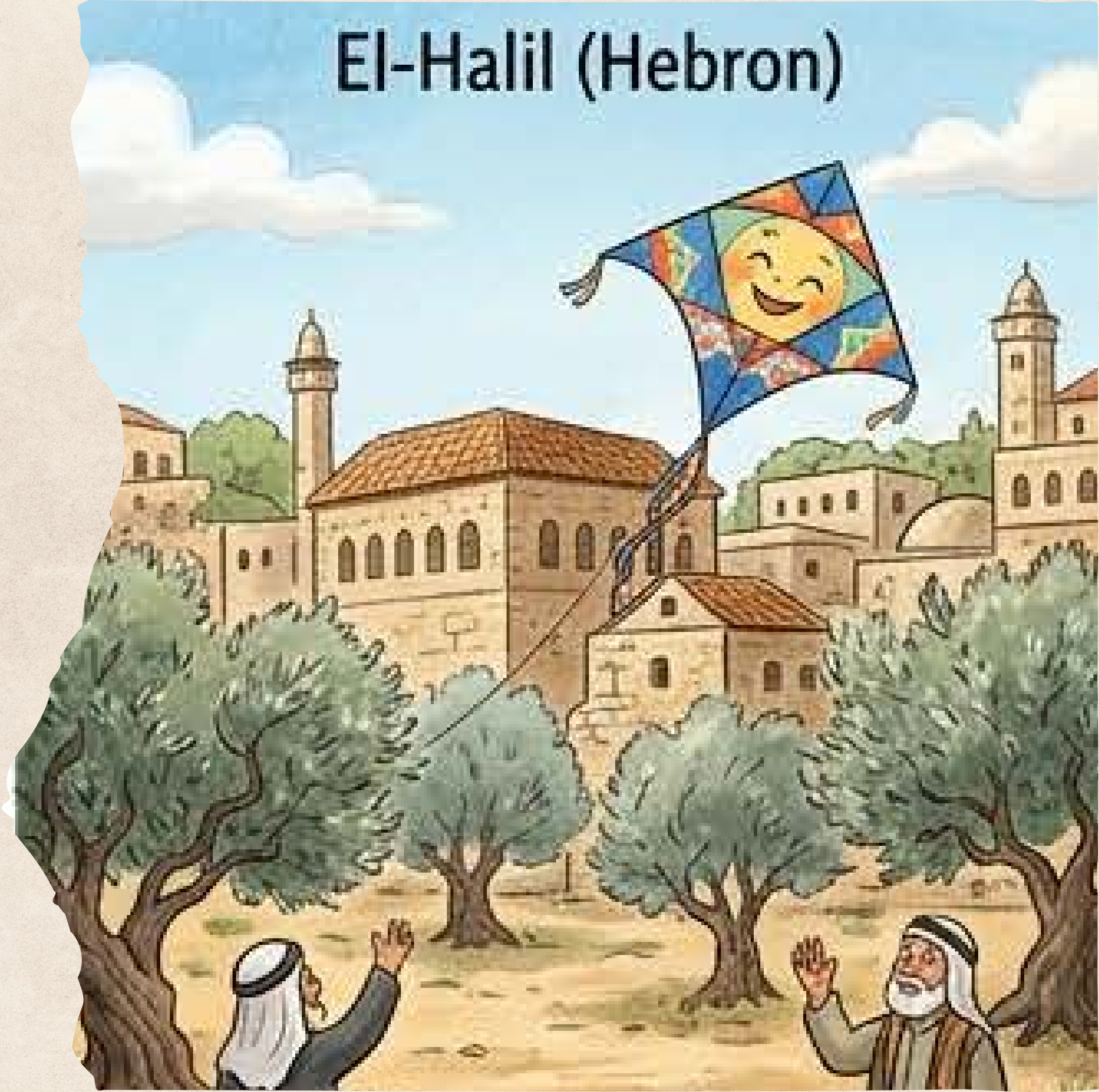
—“Uçurtmam Canım Dostum,” derdi fısıltıyla, “Sen gökyüzünde özgürce süzölüyorsun. Ben bu yüksek duvarların arkasına geçemiyorum ama sen her yeri görölyorsun. Bana bugün nereyi gördün, anlatır mısın?”

El-Halil (Hebron)

Uçurtma dans eder gibi sallanır,
tatlı bir rüzgâr fısıltısıyla
anlatmaya başlardı:

–“Dün El-Halil’in üstünden geçtim
Ali! Orada zeytin ağaçları öyle
güzel kokuyordu ki... Üzüm
bağlarından rengarenk üzümler
görünüyordu. Zeytin toplayan yaşlı
dedeler, nakış işleyen anneler ve el
sanatları ile uğraşan gençler bana
el salladı.”

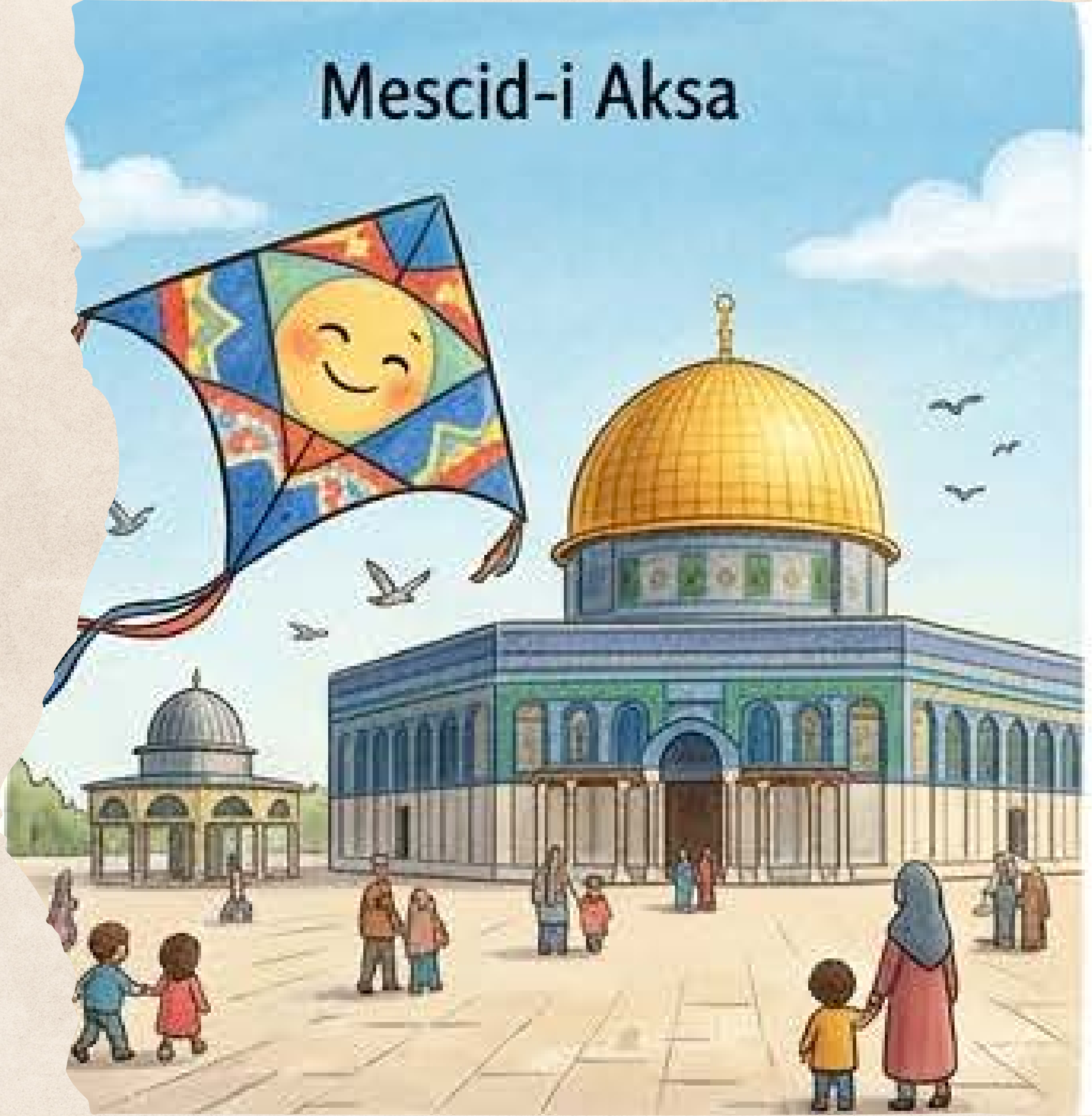

Mescid-i Aksa

Ertesi gün Ali ipi yine göğe saldı:
—“Peki ya bugün nereye gidiyorsun
sevgili uçurtmam?”

Uçurtma gökyüzünde mutlu bir tur
attı, geri döndüğünde anlatmaya
başladı:

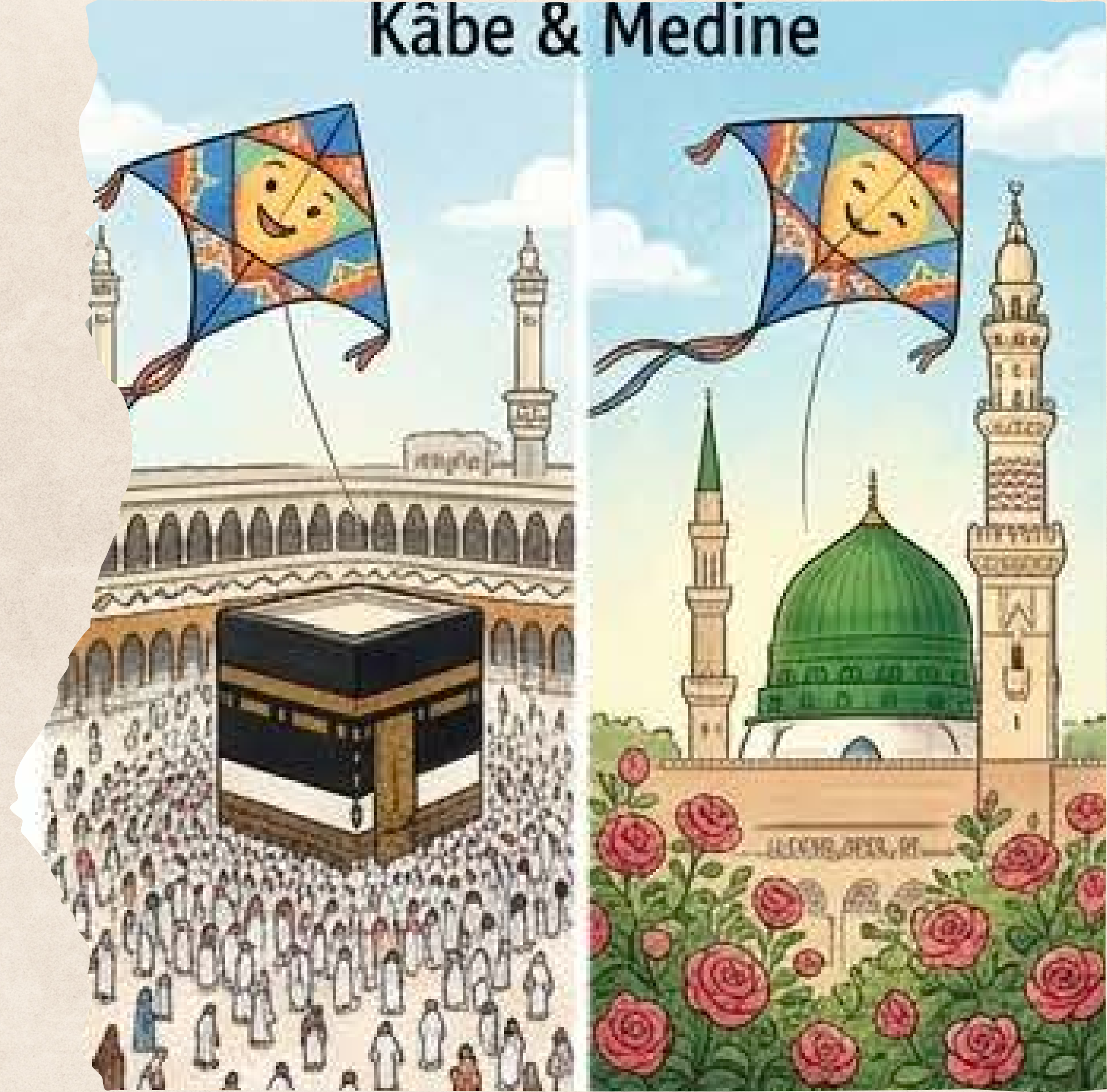
—“Bugün Mescid-i Aksaya gittim,
Kubbetüssahranın altın renkli
kubbesine selam verdim. Bahçesinde
çocukların cıvıltıları, kuşların kanat
seslerine karışıyordu. Sana oradan
zeytin dalı ve çocukların dualarını
getirdim!”

Başka bir gün uçurtma
daha da uzaklara süzüldü:

—“Bugün Kâbe’nin
etrafındaki o bembeyaz
kalabalığı gördüm Ali.

Herkes kardeşçe yan
yanaydı. Sonra Medine’ye
uğradım, mis kokulu gül
bahçelerinin arasından
geçtim.”

Ve bir başka gün, gökyüzünün en yüksek yerinden fısıldadı uçurtma:

—“Bugün martılarla yarışıp İstanbul’a gittim! Kocaman mavi bir denizin üstündeki o güzel köprülerin altından süzüldüm. Oradaki çocuklar da sana sevgi ve dualar gönderdi.”

Ali çadırında yaşasa da, etrafı yüksek duvarlarla sarılı olsa da uçurtmasının anlattıklarıyla dünyayı gezer, gözlerini kapatıp o güzel şehirlerde koştuğunu hayal ederdi.

Derken bir gün, soğuk bir rüzgâr esti.
Gazze'ye yeni kurallar geldi ve
gökyüzünde uçurtma uçurmayı bile
yasakladılar. Ali boynunu büktü, renkli
uçurtmasını yavaşça topladı ve
çadırının en güvenli köşesine sakladı.

Artık ikisi de duvarların arkasındaydı.
Uçurtma gökyüzüne çıkamıyor, Ali de
sokakta koşamıyordu.

Ali güçlü bir çocuktur. Bu duruma çok
üzüldü ama kimseye belli etmedi. Sadece
Allah bana yeter dedi. Her gece
çadırında uçurtmasını kucağına aldı. O
küçük parmaklarıyla uçurtmasının
desenlerini okşadı.

—“Üzülme dostum,” dedi Ali
uçurtmasına gülümseyerek.

“Şimdi kanatlarını biraz
dinlendir. Kuşlar, rüzgârlar ve
hayaller için hiçbir duvar
yeterince yüksek değildir. Biz
seninle bütün dünyayı yine
gezeceğiz.”

Uçurtma, Ali’nin kucagında
hafifçe kıpırdadı. İkisi de
biliyordu ki; gözlerini
kapattıklarında gökyüzü hâlâ
onlarındı ve bir gün o renkli
kuyruk, maviliklerde yeniden
özgürce dalgalanacaktı.

Küçük bir çadırda minik bir yürek,
Uçurtmasını yapar sevgiyle emek.

Rüzgâr esti, ipini yavaşça bıraktı,
Uçurtmam gökyüzüne neşeyle baktı.

Gezdi El-Halil'i, Aksa'yı gördü,
Kâbe'ye, Medine'ye selamlar ördü.

İstanbul'un üstünden martıyla uçtu,
Bütün çocuklara sevgiler saçtı.

Rüzgâr durdu bir gün, kanatlar sustu,
Uçurtmam çadırın köşesine pustu.

Ama unutmadık biz umut etmeyi,
Gökyüzüne bakıp dua etmeyi.

Aç ellerini, bak gökyüzüne:
“Özgür olsun Gazze, gülsün her anne!”

Uçurtmalar yine havalanacak,
Gökyüzü renkle, neseyle dolacak!

uçurtma olalım Őehirleri gezelim,
sepetimize neler koyalım

